

τὴν δὲ τὰς πρῶτες ἐπιπέδου ἔφεδον ἢ ἢ τὴν
δ' ἀπερὶ τὴν ἴδου

πρὶν δὲ τὰς αὐτὰς. ante vero q̄ sic ita consuetudinis
ac mīnē uel hīs aut uia potente n̄ libera cūitate
esse, ut cū contra eas. n̄. fecerit p̄nas ad deū. acc
p̄sens quēq̄ ita s̄ubū fore, ut ap̄ro p̄ uel se se
obijciat ut aut p̄nocianā id̄ orator. s̄. cū t̄o
superius ap̄te contra eād̄ d̄ixim̄ s̄miam id̄ uero facit
cūitād̄i p̄uāli causa, erat. n̄. p̄ona capiti
ut sapim̄ nouim̄.

ὅν μὲν οὖδ' ἐκδύοζε ἴστας ἢ ὁρῶν contending
ut ad s̄ubū p̄sep̄isma comprobetur, nonerit. n̄. optime
habebat q̄ p̄sep̄isma nigonia Atheniensiū qui multa
decernere pauca. n̄. fere nulla q̄q̄ consueuerūt,
quod cū n̄ s̄ubū h̄ic or̄. representis decretis. n̄. cū
s̄ubū bellū gari inuenit ad armis. n̄. cōp̄is

το δὲ πρῶτον affert rationē aut p̄sep̄ismata
nihil ualeat, nisi facta accesserint, cū. (ingr) quāuis
facta ord̄. p̄stiora sint decretis p̄stetate. n̄. s̄ub
p̄iora p̄stiora q̄q̄, est aut̄ d̄uda d̄o a cā finali
et est bono Arist. ille nimirū, cuius cā aliquid fit id̄
p̄stans habet, quāq̄ eius cā fit, factum cā uerba
decretaq̄ sunt, facta q̄. uerbis decretisq̄ p̄stans
tira δὲ λόγον reperit bonū illud ab occasione